

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Τετάρτην, 12^η / 25^η Ιουνίου 2014, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ἡ ἐορτή αὐτή ἐωρτάσθη εἰς τήν Μονήν πρός τιμήν αὐτοῦ, τήν κειμένην εἰς τήν συμβολήν τῶν κοιλάδων Γεθσημανῆς-Ἰωσαφάτ καί Γκεχενώμ νοτίως καί ἔναντι τοῦ λόφου τῆς Ἀγίας Σιών, εἰς τήν περιοχὴν, ἡ ὁποία εἶναι γνωστή ἀπό τῶν ἡμερῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς «ἀκελδαμά» —«ἀγρός τοῦ αἵματος», λόγῳ τοῦ ὅτι ἡγοράσθη διὰ τῶν τριάκοντα ἀργυρίων, τὰ ὁποῖα ἐπέστρεψε μεταμεληθεὶς ὁ Ἰούδας.

Εἰς ταύτην τήν σήμερον γυναικείαν Ἱεράν Μονήν τοῦ Πατριαρχείου προεξῆρξεν τῆς ἐορτῆς καί πανηγύρεως ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Μεθοδίου καί Λύδδης κ. Δημητρίου, Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ διακόνου π. Μάρκου, τῶν παρεπιδημούντων ἱερέων ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, ψαλλόντων βυζαντινῷ τῷ ὕφει ἱεροψαλτῶν ἐξ Ἑλλάδος καί τοῦ πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου, προσελθόντος καί μετέχοντος ἱκανοῦ ἀριθμοῦ πιστῶν, μοναχῶν, μοναζουσῶν, Ἱεροσολυμιτῶν ἐντοπίων καί προσκυνητῶν ἐκ διαφόρων Ὁρθοδόξων χωρῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἑλληνιστί, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Φῶς νοητόν καί οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὥφθη, Ὁνούφριε· καί νῦν μετὰ ἀγγέλων ἡρίθμησαι, κραυγάζων: Ἀλληλούϊα», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Τῶν ὁσίων καί ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου τό καύχημα, Ὁνούφριος ὁ Πατήρ ἡμῶν, συνεκάλεσεν ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Μονῇ, ἵνα πανηγυρικῶς ἐορτάσωμεν τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν, ἀκούσας Ἡλίου καί Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τόν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου καί τήν ἔρημον ὤκησεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μὴ ἑωρακώς τό σύνολον», ὡς μαρτυρεῖ ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ.

Ὁ προφήτης Ἡλίας ὁ Θεσβίτης καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, τῶν ὁποίων μιμητής ἐγένετο ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος, διακρίνονται τόσον διὰ τήν δύναμιν

τῆς πίστεώς των εἰς τόν θεόν, ἀπλοῖ ὄντες, ὅσον καί διὰ τόν ἔνθεον ἀσκητικόν ζῆλον αὐτῶν. Οὗτοι ἀνεδείχθησαν δοχεῖα τοῦ νοητοῦ καί οὐρανίου φωτός, δηλονότι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τοιοῦτον δοχεῖον τοῦ νοητοῦ καί οὐρανίου φωτός, τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ, ἀνεδείχθη καί ὁ Ὅσιος Ὀνούφριος, ὁ ὁποῖος «ἐζήτησε τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τήν τερπνότητα, καί μόνος αὐτῷ μόνῳ προσομιλεῖν ἐπεπόθησεν», ὡς λέγει ὁ μελωδός αὐτοῦ: «ὅθεν κόσμον κατέλιπες, φυγαδεύων καί διαιτῶμενος ἐν ἐρήμοις καί ὄρεσι καί τόν Χριστον ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος, μεθ' οὗ εἰσῆλθες εἰς τόν οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος, Ὀνούφριε Ὅσιε».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ὅσιος Ὀνούφριος κατέλιπε τόν κόσμον καί κατέφυγεν εἰς τήν ἔρημον, ὑπακούων εἰς τούς λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, λέγοντος: «Ζητεῖτε δέ πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην Αὐτοῦ», (Ματθ. 6,33). Τοῦτο δέ ἐποίησεν ὁ Ἅγιος Ὀνούφριος, γνωρίζων ἐκ στόματος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ὅτι «διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ θεοῦ», (Πράξ. 14,22). Καί τοῦτο, διότι, ὡς διδάσκει ὁ θεῖος Παῦλος: «οὐ γάρ ἐστίν ἡ Βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καί πόσις, ἀλλά δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ», (Ρωμ. 14,17).

Ἄς ἀκούσωμεν τί λέγει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας περί τούτου, δηλονότι τοῦ τρόπου κληρονομίας τῆς Βασιλείας τοῦ θεοῦ, τῆς ὁποίας Βασιλείας κληρονόμος ἐγένετο καί ὁ τιμώμενος Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος: «Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τόν παγετόν τῆς νυκτός, καί ἡμέρας τόν καύσωνα, ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας τά ἐπὶ τῆς σου μέλη νεκρώσας γάρ, τῆς οὐρανίου ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς παστάδος Ἁγίε πειρχαρώς, κάλλος τό ἀμήχανον ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου».

Σύμφωνα με τόν ὑμνωδόν, ὁ Ἅγιος Ὀνούφριος ὑπέμεινε καί ὑπέφερε κάθε δοκιμασίαν, παραμένων σταθερᾶ προσανατολισμένος εἰς τήν ἔλευσιν τῆς Βασιλείας τοῦ θεοῦ, κατὰ τήν προτροπήν τοῦ σοφοῦ Παύλου λέγοντος: «ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καί ἐδραῖοι καί μή μετακινούμενοι ἀπό τῆς ἐλπίδος τοῦ Εὐαγγελίου», (Κολ. 1,23). Καί τοῦτο, διότι ἡ πίστις εἶναι «ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων», (Ἑβρ. 11,1).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τήν μνήμην τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῶν ἀγίων αὐτῆς, διὰ νά θεωρῶμεν δι' αὐτῶν αὐτόν τοῦτον τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καλοῦντα ἡμᾶς νά νεκρώσωμεν τά ἐπὶ γῆς ἡμῶν μέλη, δηλαδή νά δαμάσωμεν τά πάθη τῆς σαρκός, ὡς ἔπραξε τοῦτο ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος, ἵνα οὕτως δυνηθῶμεν νά γίνωμεν καί ἡμεῖς ἄξιοι τῆς θεωρίας τοῦ «ἀμηχάνου κάλλους», τουτέστιν τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. Νά γίνωμεν, μέ ἄλλα λόγια, μέτοχοι τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου.

Δεηθῶμεν διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «τῶν μοναστῶν τά πλήθη, τόν καθηγητήν σέ τιμῶμεν, Ὀνούφριε. Διά σοῦ γάρ τήν τρίβον τήν ὄντως εὐθειᾶν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας καί ἐχθροῦ θριαμβεύσας τήν δύναμιν, ἀγγέλων συνόμιλε, ὁσίῳν συμμέτοχε καί δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν», Ἀμήν.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει ἔλαβε χώραν λιτανεία πρὸς τοὺς τάφους τῶν κεκοιμημένων κτιτόρων τῆς Μονῆς καὶ ἐψάλη Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν αὐτῶν ὡς καὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἐνταῦθα κειμένης πρὸ ἔτους ἀποβιωσάσης μοναχῆς τῆς Μονῆς ἀδελφῆς Σεραφείμας, ἀνεγνώσθη δέ καὶ ἡ εὐχή εὐλογίας τῶν προϊόντων τῆς συκῆς.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἡ καθηγουμένη, ἡ καλῶς διατηροῦσα τὴν Μονήν, ὁσιωτάτη μοναχὴ Παῖσία, ἐδεξιώθη φιλοφρόνως πάντας εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/MLTwSYzZTJk>

<http://youtu.be/LyLfFXGjh2E>

